

Тарентский и Танкредъ владѣтель Бриндизскій стигли тамъ по морю; а Раймундъ графъ Тулузскій съ 100,000 душъ войницы застигнулъ прѣзъ Ломбардію и Далмацію. Крестоносцы-ты въ Азію посрѣщали различны бѣды, като: гладъ, чума, незнайны мѣста, несъгласіе и Турскій мечъ. При всичко това тѣи прѣминули Малж Азію усвоили въ 1098 л. богатый и многолюдный градъ Антиохію и на есень-тѣ въ 1099 л. видѣли отъ Витлеемскы-ты врѣхове Іерусалимъ. Святый градъ, кой-то въ това врѣмя былъ подъ Египетскій султанъ, былъ ягко утврѣденъ; вѣтрѣ имало до 40,000 войницы, кой-то го бранили; нѣ христіане-ти, одушевени отъ святѣ ревность, веднага го заобыколили и 15-ый Іулія въ 1099 л. прѣвзяли го съ пристѣпъ. Готфридъ и Фландрскій графъ Балдуинъ прѣви искочили на стѣны-ты на св. градъ. Крестоносцы-ти не пожалили свои-ты непріатели, и по улицы-ты на Іерусалимъ текла крѣвь отъ Мухаммеданцы. Слѣдъ това Христіане-ти отъ земли-ты, что усвоили, урядили царство Іерусалимско и за царь настанили благочестиваго Готфрида; нѣ той непріаель да носи титлѣ царь, нѣ само бранитель на Божій гробъ; зачто-то нещаль да носи царскій вѣнецъ тамъ, гдѣ-то Христосъ носилъ трновень вѣнецъ. Братъ му Балдуинъ усвоилъ за себе си княжество Едессѣ на Р. Ефратъ; а Боемундъ Тарентскій станулъ владѣтель на Антиохію; нѣ между това и единый и другой броили сѣ като намѣстници на Іерусалимскій царь. Война-та обаче съ Мосюлманы-ты не была свръшена, зачто-то Христіане-ти не были усвоили цѣль Сирію; най-голѣми непріателіе на Іерусалимско-то царство были Египетскы-ти султани. Готфридъ умрѣлъ въ 1100 л. По него дошълъ на Іерусалимскій прѣстолъ братъ му Балдуинъ I (1100—1118). Въ негово врѣмя Іерусалимско-то царство дошло въ много жалостно състояние: Мосулскій султанъ Нуреддинъ усвоилъ и съси-